

KRYMINALNY (4) *ai*

a jasne.

pl A kryminalné (2). ◇ *L* kryminalnych (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „kryminal”; dotyczący cięższego przestępstwa (4) :

Wyrażenia: »artykuły kryminalne« (2): w Artykuléch Criminálnych/ od sądu y prawá Grodzkiego áppellácia ma bydź do sądu Trybunálfskiego *SarnStat* 150, 870.

»kryminalna rzecz (*a. sprawa*)« [szyk 1:1] (2): Wyiawfzy tylko ísprawy/ włafné Criminálné/ to ieft/ komuby ízło o cześć/ co wedle prawá ich/ sądowi nálfzému wedle prawá należy. *SarnStat* 869, 529.

TG